

РЕШЕНИЕ

№ 77

гр. Омуртаг, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ОМУРТАГ в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ

при участието на секретаря Диянка Б. Константинова
като разгледа докладваното от БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ Административно
наказателно дело № 20223510200225 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от С. И. С. от гр. О.против Наказателно постановление № 3080000373/05.09.2022 г., издадено от началник на РУ – Омуртаг при ОДМВР – Търговище. В жалбата се твърди, че наказателното постановление е незаконосъобразно и издадено в нарушение на процесуалните правила. Жалбоподателят твърди, че са нарушени разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Според С. С. личната му карта е била поискана едва в гр. Омуртаг, а не на описаното място в акта и нак. постановление. Ето защо жалбоподателят моли съда да отмени НП.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. А.Д.Същият моли обжалваното наказателно постановление да бъде отменено, доколкото установената фактическа обстановка, установена от показанията на разпитаните свидетели не отговаря на описаното в АУАН и НП. Алтернативно, при установяване извършването на описаното нарушение, моли съда да измени НП като намали глобата до по-нисък размер от законовия максимум.

Административнонаказващия орган РУ - Омуртаг към ОДМВР - Търговище, не изпраща представител по делото, но в съпровождащото административнонаказателната преписка писмо началникът на същото моли за потвърждаване на НП.

РП – Търговище, ТО - Омуртаг, не изпраща представител по делото и не излага становище по същото.

По редовността на жалбата - съдът като прецени, че жалбата е подадена

на 20.10.2022 г. от лице, имащо правен интерес от това, в законния 14-дневен срок за обжалване на НП от датата на връчването му - 17.10.2022 г., намира същата за редовна.

Съдът като прецени становището на жалбоподателя във връзка с представените доказателства, приема за установено следното:

С приложения към административно - наказателната преписка акт за установяване на административно нарушение с бланкови № 242749, серия АД, изведен под № 3080000373/20.08.2022 г., е констатирано, че на 20.08.2022 г., около 21.10 ч. в с. Кьосевци, общ. Антоново, до бензиностанция „Петрол“, непосредствено до селския магазин, при извършена проверка С. И. С. от гр. Омуртаг не представя лична карта или друг документ, с който да удостовери самоличността си. Като нарушена законова разпоредба е посочен чл. 6 ЗБЛД. Актът е подписан от актосъставителя и един свидетел, като отказът на визириания нарушител да подпише акта е удостоверен с подписа на свидетел. Въз основа на съставения акт е издадено обжалваното Наказателно постановление № 3080000373/05.09.2022 г. на Началника на РУ - Омуртаг към ОДМВР - Търговище, с което за извършено административно нарушение по чл. 6 ЗБЛД, изразяващо се в това, че „на 20.08.2022 г., около 21.10 ч. в с. Кьосевци, общ. Антоново, до бензиностанция „Петрол“, непосредствено до селския магазин, при извършена проверка С. И. С. от гр. Омуртаг не представя лична карта или друг документ, с който да удостовери самоличността си“, на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 80, т. 5 ЗБЛД глоба в размер на 300 лева. За изясняване на констатациите по акта в съдебно заседание са допуснати и разпитани като свидетели актосъставителя А. Н. А. и свидетеля по акта Б. С. И., присъствал при установяване на нарушението.

Въз основа на събраните доказателства съдът направи следните фактически и правни изводи:

Преди да разгледа спора по същество съдът е длъжен да прецени наличието на допуснато процесуално нарушение при издаването на АУАН и НП, което би довело до тяхната незаконосъобразност.

Направеният преглед на съставения АУАН показва, че същият съдържа всички предвидени в разпоредбата на чл. 42 ЗАНН реквизити като описанието на нарушението е направено достатъчно ясно, за да се разбере в какво точно се изразява то. Описаното в акта административно нарушение е квалифицирано по чл. 6 от ЗБЛД, което означава, че относно изискванията към компетентността на актосъставителя следва се прилагат административнонаказателните разпоредби на специалния закон - ЗБЛД. В посочения смисъл, съгласно чл. 84, ал. 1 ЗБЛД нарушенията се установяват с актове, съставени от компетентни длъжностни лица, упълномощени от ръководителите на ведомствата по чл. 1, ал. 2 от този закон, сред които ведомства е и МВР. Приетата по делото Заповед № 8121з-493/01.09.2014 г. на министъра на вътрешните работи в т. 1.1. оправомощава всички полицейски органи на областните дирекции на МВР да съставят АУАН по ЗБЛД. Тази заповед и посочената в АУАН длъжност на актосъставителя – старши полицаи при РУ - Омуртаг, което е в структурата на ОДМВР - Търговище, доказват компетентността му да състави АУАН по случая. Съставеният АУАН е връчен при условията на чл. 43, ал. 2 ЗАНН поради отказ на

нарушителя да го подпише, който отказ е удостоверен с подписа на посочен с три имена и адрес свидетел. Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентно длъжностно лице, овластено за целта съгласно т. 2.18. от Заповед № 8121з-493/01.09.2014 г. на министъра на вътрешните работи. Подобно на АУАН, и НП съдържа предвидените от чл. 57 от ЗАНН задължителни реквизити. АНОрган е изпълнил процесуалното си правомощие по чл. 52, ал. 4 ЗАНН като е изяснил въпросите за реализиране на нарушението, авторството му и вината на нарушителя. При направената проверка за спазване на правилата на процесуалния закон следва, че и АУАН, и обжалваното НП се явяват законосъобразни от процесуална страна актове за реализиране административнонаказателната отговорност на визирания нарушител.

При липсата на установени съществени нарушения на процесуалните правила съдът извършва проверка за допуснато нарушение на материалния закон, преценявайки установените по делото факти. При тази проверка съдът прецени свидетелските показания на разпитаните по делото актосъставител и свидетел по акта. Същите посочват, че са посетили с. Кьосевци на посочената в акта дата по повод постъпил сигнал за възникнал скандал в селото. Свидетелят И. посочва, че той и колегата му поискали от С. да им представи документ за самоличност, но същият отказал, като отправял обидни думи и закани за физическа разправа към двамата със свидетеля А.. Същият свидетел си спомня, че жалбоподателят опитвал да набие човека, който подал сигнала и отказвал да изпълни разпорежданията на двамата свидетели с думите: „какви сте вие, маймуни“. И двамата свидетели са категорични, че проверката за документ за самоличност на жалбоподателя е извършена в с. Кьосевци, а едва след това са задържали жалбоподателя и са го отвели в РУ – Омуртаг.

При преценка на събраните свидетелски показания съдът кредитира напълно дадените такива от свидетелите А. и И., които са ясни, последователни, детайлни, вътрешно непротиворечиви и взаимно кореспондиращи относно релевантните за случая факти.

При така установените обстоятелства съдът прави следните правни изводи: при започване на проверката двамата свидетели са се легитимирали и са поискали личен документ от жалбоподателя, но същият категорично е отказал да им представи такъв под каквато и форма от предвидените такива в ЗБЛД. При това положение напълно основателно свид. А. е пристъпил към съставяне на АУАН. Посочената като нарушена в същия законова норма на чл. 6 ЗБЛД съдът приема като правилно квалифицираща описаното нарушение, тъй като съгласно същата гражданите са длъжни при поискване от компетентните длъжностни лица, определени със закон, да удостоверят своята самоличност. На това визирано задължение на гражданите на Република България съответства регламентираното в чл. 70, ал. 1, т. 1, предл. 2 ЗМВР правомощие на полицейските органи да извършват проверки за установяване самоличността на лице, за което има данни, че е извършило престъпление или друго нарушение на обществения ред. В конкретния случай за С. С. е бил подаден сигнал за възникнал скандал с негово участие, а полицейските органи се явяват именно визираните в нарушената норма на чл. 6 ЗБЛД компетентни длъжностни лица, определени със закон. АНОрган точно е посочил и съответната на нарушената норма санкционна разпоредба

на чл. 80, т. 5 ЗБЛД, която визира като нарушител лице, което не представи български личен документ при поискване от компетентните длъжностни лица. Ето защо съдът приема, че липсват и допуснати нарушения на материалния закон.

Разпоредбата на чл. 28 ЗАНН урежда правомощието на наказващия орган при констатиран маловажен случай на административно нарушение да не наложи наказание като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. За да упражни тази своя компетентност наказващият орган следва първо да извърши преценка на конкретното нарушение от гл. т. на степента на неговата тежест и да приеме дали това нарушение се явява маловажно в сравнение с други нарушения по същия състав. Съгласно ТР № 1 от 12.12.2007 г. на ВКС по н. д. № 1/2005 г., ОСНК преценката за „маловажност на случая“ подлежи на съдебен контрол, като в неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл. 28 ЗАНН. Последното означава, че ако след отчитане спецификите на случая съдът стигне до извода за неговата маловажност, той може да отмени издаденото НП само на това основание поради незаконосъобразна и неправилна преценка на наказващия орган в този смисъл, обективизирана със самия акт на издаване на НП, като в този случай съдът с решението си следва да предупреди нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Ако съдът счете, че случаят не се явява маловажен, той следва да потвърди издаденото в съответствие със ЗАНН НП, без да отчита като процесуално нарушение липсата на изрично изложени мотиви за приложимостта на чл. 28 ЗАНН. И това е така, защото при направена преценка за маловажност на нарушението наказващият орган изобщо не издава НП или налага глоба по квитанция до 20 лева, съгласно чл. 82 ЗБЛД. Наказващият орган издава НП за нарушение по чл. 6 ЗБЛД само когато е преценил, че случаят не е маловажен, което е достатъчно да покаже, че преценката му е за немаловажност на случая. В конкретния случай следва да се посочи, че извършеното нарушение не се отличава с тежест, по-ниска в сравнение с други подобни нарушения. От събраните доказателства следва, че извършилите проверката полицейски органи не са поискали без повод и самоцелно от жалбоподателя да представи личен документ, а са сторили това на законно основание по повод на подаден сигнал за възникнал скандал с негово участие. Циничното отношение на жалбоподателя, изразяващо се в изказаните от него обидни думи и закани за саморазправа по адрес на двамата свидетели – полицейски служители и по адрес на лицето, подало сигнала, както и неговото упорито и категорично нежелание да се съобрази с искането на полицаите сочат на сравнително висока степен на укоримост на деянието и дееца. Ето защо съдът също не определя описаното в процесното НП деяние като маловажно.

По искането за намаляване размера на наложеното административно наказание - санкционната разпоредба на чл. 80, т. 5 ЗБЛД предвижда наказание глоба от 50 до 300 лв. В конкретния случай на жалбоподателя е

наложено административно наказание глоба от 300 лева, което е и законово предвидения максимум. В обжалваното постановление липсват посочени отегчаващи отговорността обстоятелства, които да са мотивирали административнонаказващия орган да определи такова наказание. Съдът намира така определения размер на наложеното административно наказание за завишен. В хода на съдебното следствие се установи, че жалбоподателят е демонстрирал липса на уважение към полицейските служители, както и е демонстрирал нежелание да изпълнява техни разпореждания. Определеното от полицаите поведение на жалбоподателя като цинично и с чувство на безнаказаност са отегчаващи отговорността обстоятелства. Съгласно чл. 27, ал. 2 ЗАНН тежестта на нарушението и подбудите за неговото извършване, имотното състояние на нарушителя, както и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства са от значение за определяне на наказанието. Липсват по делото данни какво е имущественото състояние на жалбоподателя. При съставянето на акта за установяване на административно нарушение, същият не е посочил месторабота, поради което няма как да се приеме, че същият работи и получава трудови доходи. Съдът отчита все пак, че лицето се намира в трудоспособна възраст. Поради изложеното, настоящият съдебен състав приема, че административното наказание следва да бъде определено под средния размер за извършеното нарушение към минимума. Съдът намира, че наказателното постановление следва да бъде изменено в частта, с която е наложено наказание глоба в размер на 300 лева, като същата бъде намалена на 100 лева. Този размер според съда е справедлив, с оглед констатираното поведение на нарушителя от актосъставителя и свидетеля по акта, липсата на данни по делото за имущественото състояние на нарушителя, а и с оглед постигане на целите по чл. 12 ЗАНН на административното наказание. Поради изложените съображения обжалваното НП следва да бъде изменено.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 3080000373/05.09.2022 г., издадено от началник на РУ – Омуртаг при ОДМВР – Търговище, с което на С. И. С. от гр. О.ЕГН ***** за нарушение по чл. 6 ЗБЛД и на основание чл. 53, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказание и чл. 80, т. 5 от Закона за българските лични документи е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева, като **НАМАЛЯВА** размера ѝ от 300 лева на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Търговище в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните на основанията, предвидени в НПК и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Омуртаг: Борис Д. Царчински